

Abstrakt

Ve středu zájmu této práce se nachází autor Charles Bukowski, a jak název práce napovídá, konkrétně pojetí žen a mužů v jeho vybraných dílech. Tato práce se snaží vyhnout domněnkám o Bukowského osobních názorech a raději se zaměřuje na samotné psané slovo a to na „Zápisky starého prasáka“ a „Ženy“. Díky výběru právě těchto děl budeme moci probrat změny postojů Bukowského v době, kdy se měnily i názory na ženy.

Hlavní oporou této práce jsou jazyk a sexualita. A to proto, aby byla zpochybněna idea, že hrubý a jednoduchý jazyk není vhodný k literárnímu uznání. Cílem této práce je ukázat, že takovýto jazyk byl v dílech použit úmyslně. A to například proto, aby Bukowski mohl lépe zobrazit mysl svých protagonistů. Z podobných důvodů bude analyzována nejvíce diskutovaná a kritizovaná složka děl, sexualita. Smyslem této analýzy bude ukázat, že Bukowski osvobodil téma sexuality s humorem a ironií.

Následně práce zasadí Bukowského do kontextu času, prostoru a osobního vývoje, aby naznačila pokrok jeho práce. Jak ale bude ukázáno, Bukowski stejně jako jeho dílo může jen těžko být kategorizován s určitostí. I přes to, zvážíme Bukowského krátce ve vztahu k Beatnikům, což nám umožní zabývat se Bukowského politickými, apolitickými postoji.

Druhá část práce bude analyzovat vybrané povídky ze „Zápisů starého prasáka“. Nejdiskutabilnější téma sbírky, sexualita, bude rozebrána. Tímto chceme ukázat, že je nespravedlivé se soustředit pouze na sexualitu ve sbírce, protože Bukowski do některých povídek díla promítal i své komentáře a názory na společnost. Je třeba zmínit, že tato práce připouští, že Bukowski umí být vulgární, ale hlavním cílem je poskytnout lepší pochopení a kritiku ukrytou ve víru sexuálních referencí.

Analýzu „Zápisů starého prasáka“ bude následovat rozbor „Žen“. Od začátku bude ustanoveno, že pokud „Zápisky“ nebyly pouze o sexu, pak „Ženy“ jsou ještě méně o sexualitě a naopak se zaměřují na slabosti lidských vztahů. „Ženy“ ukážou, že Bukowski se snaží vysvětlit čtenáři chování svých postav a to především hlavního mužského protagonisty, Chinaskiho. Je tomu tak, aby byl demonstrován vývoj v Bukowského stylu. V zásadě tím, že tato práce ukáže pokrok v jeho uměleckém výrazu, Bukowského náhled na lidský úděl bude zdůrazněn a bude zobrazen jako autor i jiných než obscénních povídek.

V závěru práce budou poznatky z jednotlivých rozborů dány dohromady a to jako obhajoba Bukowského uměleckého práva tvořit a vyvíjet své povídky tak jak uznal za

vhodné. V podstatě spočívá hlavní argument této práce ve faktu, že mnoho kritiků přehlédlo hlubší význam Bukowského díla proto, že se soustředili na Bukowského užití jazyka nebo na něj samotného. Přesně takovému přístupu se tato práce snaží vyhnout.

Klíčová slova: pohlaví, šovinismus, politika, umělecká svoboda